

CANÇÓ DE LA VINGUDA DE LA TARDA

Una a una,
en els meus ulls ordeno
les vides conegudes.

Casa, carena, barca,
ample respir de l'aigua,
clara rosa. Amb paraules
sempre noves vestia
la tarda ja nascuda.

La nua tarda,
que de la llum sortia
al mar i a la muntanya.

Esriu, Salvador: "Cançó de la vinguda de la tarda". *Obres completes*. Barcelona: Ed. 62, Clàssics Catalans del segle XX, 1977. (p.274)